

lig nogen Mening i, at Nationalbanken som Privatbank skal tjene ved den Foranstaltning? Det hele er jo nemlig en Foranstaltning til Hjælp for Nationalbanken, fordi den ikke kan klare den Forpligtelse, den har til at holde vort Pengevæsen i god Stand. Det er i Virkeligheden en Hjælpeaktion til Fordel for Nationalbanken, men saa synes jeg ikke, der bør være nogen Mulighed for, at den skal kunne faa en ikke ringe Fordel, hvis denne Hjælpeaktion lykkes særlig godt. Jeg vil derfor spørge den højtærede Finansminister, om der ikke er en Mulighed for, at Nationalbanken, inden dette Lovforslag vedtages, vil gaa ind paa, at en eventuel Gevinst ikke deles paa den Maade, at Nationalbanken faar fri Raadighed over de $\frac{2}{5}$, som ifølge Forslaget skal tilfalde Banken, men at Nationalbankens Andel af Gevinsten henlægges til en særlig Fond, hvorover der ikke kan raades uden med Regeringens Samtykke. Jeg synes, det er naturligt, at Nationalbanken ikke som Privatbank skal kunne tjene disse Penge ind i sin egen Kasse i Lighed med alle de andre Penge, der gaar ind i Bankens Kasse, men at man forbeholder sig Muligheden af at anvende Gevinsten paa en absolut økonomisk og samfundsmæssig Maade — jeg skal ikke her angive hvorledes —, hvilket bedst sikres derigennem, at Statens Sanktion skal indhentes til Anvendelse af disse Penge. Jeg kan ikke tænke mig, at Nationalbanken skulde kunne sige nej til et saadant Forslag. Hvis man spurgte Banken, om den havde til Hensigt at tjene Penge ved dette Forslag, vilde den sikkert svare: Nej, kan vi bare komme igennem, kan Fonden hjælpe os, maa vi være glade. Men saa synes jeg ogsaa, at denne Mulighed for en Fortjeneste for Banken kunde afgøres paa den Maade, at Pengene gik ind i en særlig Fond, saa at de ikke var til Bankens frie Raadighed. Paa dette Punkt kunde jeg tænke mig, at vi endnu i sidste Øjeblik fik en Forhandling med Nationalbanken — den er jo hjemme! Jeg føler mig forvissat om, at hvis Regeringen kommer med dette Forslag til Nationalbanken, vil denne alene af Hensyn til sin Anseelse, som den dog ogsaa maa lægge nogen Vægt paa, ikke sige nej.

Med Hensyn til Virkningerne af Fondens Oprettelse er det jo allerede udtalt af den højtærede Finansminister, at den kun vil kunne virke udjævnende paa Bevægelsen i Valutakurserne og maaske bortskære den Top, som skyldes Spekulationen. Allerede dette er jo overordentlig nyttigt

og nødvendigt, men hvis man har til Hensigt at forøge Kronens Værdi ud over den Stigning, der kan opnaas ved at slaa Spekulationen ud, maa man være forberedt paa, at der skal andre Ting til, og jeg tror, at mange vil give mig Ret i, at Regeringen paa dette Punkt synes at svigte aldeles. Jeg skal ikke forsøge at genoplive den almindelige politiske Diskussion, der har været ført i Folketinget i de sidste to Dage, men jeg vil gerne sige, at jeg har ingen Tro paa, at dette Lovforslag er i Stand til at faa Kronen til varigt at bevæge sig opad mod sin gamle Værdi, hvis der ikke foretages yderligere Foranstaltninger. Jeg tror at turde sige, at dette er hele Valutakonferencens Mening, saaledes som den ogsaa er udtrykt i de af den fremsatte Udtalelser. At der ikke er fremsat bestemte Forslag i saa Henseende, forstaar man fuldt vel. Der var Folk indenfor Valutakonferencen, og der er Folk udenfor den, der mener, at man ikke bør stræbe efter at faa Kronens Værdi sat op, men bør søge at fastlægge den, hvor den nu ligger, eller maaske lidt højere, og lade alle Bestræbelser i Retning af dens Højnelse fare. De Mennesker, der har den Anskuelse, behøver ikke at stille Krav om, at der skal foretages yderligere, dog under Forudsætning af, at vor økonomiske Stilning er en saadan, at vi kan holde Kursen paa den Basis, der da lægges til Grund. Men den Del af Befolkningen, der mener, at vi bør stræbe efter at faa Kronen til at glide op mod sin gamle Værdi, kan ikke nøjes med det, der foreslaas her, kan ikke slaa sig til Ro med, at det, der her foretages, er tilstrækkeligt; hvis de slog sig til Ro dermed, vilde de blive skuffet.

Den ærede Ordfører for Venstre har i Dag gjort nogle Bemærkninger om Handelsbalancens Indflydelse paa vor Kronens Værdi, maalt med udenlandsk Valuta. Jeg vil herom sige, at jeg er enig med det ærede Medlem i, at under normale Forhold behøver vi ikke hvert Øjeblik at gaa og kige paa Handelsbalancen for at se, hvordan det vil gaa med vor Kronens Værdi. Det har vi lang Erfaring for fra tidligere Aar. Men vi maa huske paa, at disse Erfaringer stammer fra en Tid, da vort Pengevæsen var et saadant, at vore Sedler var indløselige med Guld. Det gør jo en stor Forskel, at vore Sedler ikke mere er indløselige. Naar de Mennesker, der i Udlandet faar Krav paa Danmark, ikke kan faa deres Kroner honoreret med Guld, vurderer de deres Kravs Værdi ganske anderledes, end naar de kan det, og under